

లక్ష్మీ కటాక్షం

లక్ష్మీ దేవికి ధన లక్ష్మి, ధాన్య లక్ష్మి, సంతాన లక్ష్మి, స్టాక్ మార్కెట్ లక్ష్మి - ఇలా అనేక రూపాలున్నాయిట. అసలు లక్ష్మీదేవే చపల చిత్త అయితే , స్టాక్ మార్కెట్ లక్ష్మి మహా మహా చపల చిత్త. ఎవరిని ఎప్పుడు కటాక్షించి అందలమెక్కిస్తుందో, ఎవరి మీద ఎప్పుడు శీత కన్ను వేస్తుందో ఎవరికీ తెలియదు.

మహా మహా లోతులు తెలిసిన గజ ఈతగాళ్ళే ములిగిపోతుంటే, ఈ స్టాక్ మార్కెట్ సుడిగుండంలోకి నేను దూకడం లేదని ఒకే బాధ పట్టుకుంది మా ఆవిడకి ఈ మధ్య. ఇప్పుడు పార్టీలకెళ్ళినా, పెళ్ళిళ్ళకి, పేరంటాలకి, ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఇదే టాపిక్ కదా!

'మనకి రెండు వెంపులా వ్యాపారం అచ్చిరాదు' అని స్పష్టంగా కుండ బద్దలు కొట్టినట్లు, కాఫీ తాగేసి, కాఫీ కప్పు, సాసరు బద్దలు కొట్టి మరీ చెప్పాను - 'మా తాత ధాన్యం వ్యాపారం చేసి పొలం అమ్మేశాడు. మా నాన్న బట్టల కొట్టు పెట్టి ఇల్లమ్మేశాడు. మా మావ గారు ఆరు రీళ్ళ సినిమా తీసి పదహారేకరాలమ్మేశాడు....'

'ఆయన సంగతెందుకు ఇప్పుడు?' - రుస రుసలాడుతూ అంది మా ఆవిడ.

'ఆయన సంగతి నాకెందుకు? వ్యాపారం మనకు అచ్చిరాదని సోదాహరణంగా వివరిస్తున్నాను - అంతే'.

'అచ్చిరాదని కూర్చుంటే కాదు, కొంచెం ఆసక్తి పెంచుకుని చేస్తే ఎందుకు అచ్చిరాదు?' అని అప్పట్నుంచీ స్టాక్ మార్కెట్ లో ఆసక్తి పెంచడానికి నా బ్రెయిన్ వాష్ చేసే ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టింది. ఆ ప్రయత్నాలలో భాగంగా ఓ రోజు వంటింట్లో

అంటు తోముతూ ఉదయ కార్యక్రమాలు ప్రారంభించింది - 'వనజగారి మొగుడుకి ఏదో షేరమ్మితే ఇరవై వేలు లాభం వచ్చిందట. మనవూ ఉన్నాం, ఎందుకు? అదృష్ట వంటే అలా వుండాలి' అంది అంతకు ముందు రోజు పేరంటం విశేషాల సంక్షిప్త వార్తలు చెబుతూ.

పేరంటంలో ఆడవాళ్ళు చక్కగా నగలు చీరలు గురించి మాట్లాడుకుని, ఇరుగమ్మ, పొరుగమ్మ గురించి చెవులుకొరుక్కోకుండా, షేర్ల గురించి మాట్లాడు కోవడవేవిటో నాకు అర్థంకాదు. ఆ ప్రస్తావన తీసుకొచ్చి పొద్దుటే అంటుతో పాటు నన్ను కూడా తోమడం నాకు నచ్చలేదు. అందులోనూ ఎవడో సన్నాసితో పోల్చి నన్ను తక్కువ చెయ్యడం అసలు సహించరాని విషయం. ఇలాంటి సంభాషణలు ఎలా మొగ్గలోనే తుంచెయ్యాలోనాకు బాగా తెలుసు.

'వనజ ఎవరు? తెల్లగా, స్లిమ్ గా పక్కవీధిలో ఉంటుంది. ఆవిడే కదా'

'..... తెల్లగా, స్లిమ్ గా నాకళ్ళకెప్పుడూ కనిపించలేదుకాని ఉండేది పక్కవీధిలోనే.'

'ఆవిడ మొగ్గుణ్ణయితే నాకూ ఆ అదృష్టం పట్టేది'

వంటింట్లో ఓ చిన్న భూకంపం వచ్చి ధణ ధణ గిన్నెలన్నీ మోగి నిశ్శబ్దమైంది.

'వెధవా! స్కూలుకి టైమవుతోంది. నీళ్ళోసుకున్నావా?!' - సుపుత్రుణ్ణి ఉద్దేశించి కేక వినిపించింది క్షణం తర్వాత.

'నీళ్ళు కాగాయని చెప్పావా?'

'మాటకి మాట ఎదురు చెప్పడం మాత్రం వచ్చు. ఇంకేం తెలీకపోయినా' - రెండు క్షణాలు ఆలస్యంగా మనం కొట్టిన దెబ్బకు సమాధానం డొంకతిరుగుడుగా వచ్చింది.

అలాంటి చిన్న చిన్న అపజయాలకి బెదిరి పోయే రకం కాదు మా ఆవిడ. రెండు రోజులు ఆగి బ్రెయిన్ వాషింగ్ కార్యక్రమం మరింత ఉధృతం చేసి ఊదర గొట్టసాగింది. ఇంక నేను తెల్లజెండా ఎత్తేసి లొంగిపోయే సమయంలో ఊపిరి పీల్చుకుని నిలదొక్కుకోడానికి ఓ మంచి అవకాశం వచ్చింది.

'మీ నాన్న దగ్గర్నుంచి ఫోనొచ్చింది. గుంటూరులో రెండో తారీఖున మీ పినతల్లి కొడుకు పెళ్ళట. వాళ్ళంతా అలా వెడతారుట. నిన్ను తిన్నగా గుంటూరు వచ్చేయమన్నారు' అని శుభ వార్త చెప్పాను.

'అదేవిటి? ఇవాళ ముప్పయి ఒకటి. రెండు రోజుల్లో పెళ్ళేవిటి? ముందే చెప్పొచ్చుగా?'

'హఠాత్తుగా అలా పెళ్ళి నిశ్చయం చేశారంటే ఏదో పెద్ద విశేషమే ఉంటుంది' అన్నాను నేను సస్పెన్సుగా

'అయితే వెంటనే వెళ్ళాలి' అని రాత్రికి రాత్రే గుంటూరు వెళ్ళి పోయింది మా ఆవిడ.

మర్నాడు సాయంకాలం సినిమాకెళ్ళి, రాత్రి పదింటికి కొంపకి చేరి, ఇంటి తలుపులు తెరిచి ఉండటం చూసి ఆశ్చర్యపోతూ లోపలికి అడుగు పెట్టి, సోఫాలో

పులిలా కూర్చున్న మా ఆవిణ్ణి చూసి ఉలిక్కి పడ్డాను - ' అదేమిటి? అలా తిరుగుటపాలో వచ్చేశావేమిటి?'

'పెళ్ళి గుంటూరులో కాదు, ఉంగుటూరులో' - సీరియస్ గా అంది మా ఆవిడ-
'రెండున కాదు, ఇరవై రెండున'

'మరి మీ నాన్న అలా చెప్పాడే?'

'మా నాన్న సరిగానే చెప్పారు. మీకు చెవుడు కదా. సరిగా విన్నించి ఉండదు' నాకు కొద్దిగా చెవుడేమోనని అప్పుడప్పుడు, ముఖ్యంగా ఫోన్లో మాట్లాడినప్పుడు అనిస్తుంది. కాని తను అనవసరంగా గుంటూరు వెళ్ళడానికి కారణం నేను అని మా ఆవిడ ఆరోపించడం నాకు నచ్చలేదు. అంచేత ఎదురుదాడి మొదలు పెట్టాను.

'నాకు సరిగానే వినిస్తుంది. మీ నాన్నని ఈ సారి ఫోన్లో మాట్లాడేప్పుడు గోవింద రాజుల సుబ్బారావులా పోజుగా చుట్ట నోట్లో పెట్టి ఉంగుటూరుని గుంటూరునకుండా, చుట్టతీసి, ఉం...గు....టూ....రు.... అని స్పష్టంగా పలకమని చెప్పు'

'గోవిందరాజుల సుబ్బారావెవరు?'

'పాత సినిమాల్లో విలను'

'మా నాన్న పాత సినిమాల్లో విలన్లా ఉండరు'

'పోనీ కొత్త సినిమా - పసిపిల్లల స్కూల్లో బాంబులు పెట్టేసి, నోట్లోంచి చుట్ట తీసి, హ్లా.....హ్లా.....హ్లా... అని వికటాట్టహాసం చేస్తూ ప్యూజు వైరు అంటించే కొత్త సినిమాల్లో ముసలి విలననుకో.'

'నేనన్నదానికీ, మీరు మాట్లాడుతున్నదానికి సంబంధమేమైనా ఉందా?'

'నాకు చెవుడు అంటే అలాగే మాట్లాడతాను'

నేను అడ్డంగా వాదించడం మొదలు పెట్టానంటే నా ముందు ఎవరూ నిలవలేరు.

'ఉన్న మాటంటే ఉలుకెందుకో.... మిమ్మల్ని భగవంతుడు కూడా మార్చలేడు' అని నమస్కారం పెట్టింది కాని, దేవుడు కూడా చెయ్యలేని పని దేవాంతకురాలు చేసింది. చివరకు నేను స్టాక్ మార్కెట్లో దిగక తప్పలేదు.

ఓ డజను కంపెనీల అప్లికేషను ఫారాలు తీసుకొచ్చి పూర్తి చేసి పంపించాను. నాలుగు నెలల తర్వాత ఎనిమిది తిరిగొచ్చాయి. రెండు తిరిగి రాలేదు. అవేమ య్యాయో ఇంతవరకు అజాపజా లేదు. రెండు షేర్లు తగిలాయి. కానీ, అమ్మ బోయేటప్పటికి పది రూపాయల షేర్లు, ఏడుకి ఎనిమిదికి దిగిపోయాయి.

'అయ్యో- అడుగులోనే హంసపాదు' అంది మా ఆవిడ.

'ఏం పాదు?'

'హంసపాదు కాదు! ఐరన్ లెగ్ నాన్నది. అడుగు పెడితే నాశనం' అన్నాడు ఏడోక్లాసు చదువుతున్న సుపుత్రుడు. వాడికి ఈ మధ్య సినిమా పరిజ్ఞానం ఎక్కువైంది.

'నువ్వు నోరు ముయ్యరా వెధవా' అన్నాను వాడి నెత్తిమీద ఒకటందుకుని.

నష్టం రావడంతో ఇంక ఆ గోల వదిలేస్తుందేమో ననుకుంటే, 'మీకు

తెలియకపోతే తెలిసిన వాళ్ళవర్సేనా అడగండి కాని, ఇలా అయినదానికి కాని దానికి అప్లికేషన్లు పంపి డబ్బు తగలెయ్యద్దు' అని మళ్ళీ సతాయింపు మొదలు పెట్టింది.

స్టాక్ మార్కెట్లో కొద్దిగా పరిచయం ఉన్న స్నేహితుడిని సలహా అడిగాను. అతను 'ప్రైమరీ మార్కెట్లో ఏం సంపాదిస్తావు? సెకండరీ మార్కెట్లోకి దిగు' అని సలహా ఇచ్చాడు.

'అంటే...' అన్నాను నేను డైరీ తీస్తూ.

ఇది వరకు బృహస్పత్, కాళిదాసో, ఎవరో గుర్తు రావటం లేదు - ఓ సుభాషితం చెప్పారు. ధీరులైన వాళ్ళు అసలు ఏపనీ చెయ్యరట. ఒక వేళ మొదలు పెట్టారా దాని అంతుచూసే దాకా వదలరట. ఆ కోవకు చెందిన వాణ్ణి నేను. స్టాక్ మార్కెట్లో దిగాక ఓ డైరీ పెట్టుకుని, అందులో దానికి సంబంధించిన వివరాలన్నీ రాయడం మొదలు పెట్టాను. రేప్పొద్దున ఎవరైనా నరసింహం గొప్పవాడు ఎలా అయ్యాడు అని నా జీవిత చరిత్ర రాయాలనుకుంటే వాళ్ళకి ఆధారాలుంచి వెళ్ళాలి కదా!

'ప్రైమరీ మార్కెట్ అంటే కొత్త ఇస్యూలకి అప్లికేషన్లు పంపించడం, సెకండరీ మార్కెట్ అంటే బ్రోకరు దగ్గర్నుంచి షేర్లు కొనడం' అని వివరించాడు నా మిత్రుడు.

'ఏవైనా మంచిషేర్లుంటే చెప్పు'

అతను ఓ అరడజను షేర్లు చెప్పాడు. ఓ నలభైవేలు పెట్టి అవి కొన్నాను. ఆర్నెళ్లు తర్వాత మూడు పైకి లేచాయి. మూడు కిందకి పోయాయి. లాభం లేదు, నష్టం లేదు, నరసింహం గాడి గొంగళి ఎక్కడ వేసింది అక్కడే ఉంది.

'అంతా వేలకి వేలు సంపాదిస్తున్నారు. మన ఖర్మ' అంది మా ఆవిడ.

'ఐరన్ లెగ్' అన్నాడు సుపుత్రుడు.

అంతా ఎలా సంపాదిస్తారో నాకు అప్పుడే కాదు, ఇప్పుడూ అర్థం కాదు. ఒకడు పోగొట్టుకుంటేనే కదా మరోడి జేబులోకి పోయేది.

'ఏవిటి గురూ ఇలా ఉంది' అన్నాను నా స్నేహితుడితో.

'నా పరిస్థితి అలాగే ఉంది. నాకు దీంట్లో లోతు పాతులు అంతగా తెలియవు. బంగాళాజుని అడగకూడదా'

'ఏ బంగాళాజు?'

'ఏ బంగాళాజేవిటి? కాలేజీ రోజుల్లో మీ ఇద్దరూ రూమ్మేట్లు కూడా అనుకుంటా'

నేను స్వీటు తిన్నప్పుడల్లా 'బూర్జువా' అని తిడుతుండేవాడు. ఆ బంగాళాజు?'

'వాడే. ఇప్పుడు రెండు చేతులా సంపాదించేస్తున్నాడు. వాణ్ణి సలహా అడుగు'

బంగాళాజు దగ్గరకి వెళ్ళడానికి మొదట కొంచెం సందేహించాను. దానికి కారణం ఉంది. బంగాళాజుకి తనకి ఫస్టుక్లాసు రాకపోవడానికి కారణం నేనే అని అపోహ ఒకటి అప్పట్నుంచీ వుంది. 'ఈ పీనట్ బ్రెయిన్ గాడు' - బరాణీ గింజసైజు మెదడుట నాది- '.... కాకుండా ఇంకెవరైనా రూమ్మేటు ఉంటే ఐ ఏ యస్ కూడా పాసయ్యేవాణ్ణి' అని నా ఎదురుగా అందరికీ చెప్పి వాపోతుండేవాడు. కానీ, నిజం

అది కాదని నా ఉద్దేశం. బంగారాజుకి అపరాధ పరిశోధక నవలలంటే పిచ్చి. పావలా లైబ్రరీలకి వేలు తగలేసి ఇరవై నాలుగంటలూ అవే తెగచదువుతుండేవాడు. అవి ఎక్కువ చదివితే బ్రెయిన్ ఎఫెక్టు ఇస్తుందని నా ఉద్దేశం. ఆ మాటంటే 'నీ తలకాయ - అవి చదువుతే బుర్ర పదునెక్కుతుంది. నువ్వు కూడా చదువు' అని నాకు ఎదురు సలహా ఇచ్చాడు.

మొదట్లో కొంచెం తటపటాయించినా, బృహస్పతిగారు చెప్పిన పట్టువదలని విక్రమార్కుణ్ణి గదా, ఒక రోజు శుభ ముహూర్తం చూసి బంగారాజింటికి వెళ్ళాను. పూల తోట మధ్య చిన్న డాబా చాలా అందంగా ఉంది. నేను కాలింగ్ బెల్లు మోగించగానే బంగారాజే తలుపు తీశాడు.

కాలేజీ రోజుల్లో బంగారాజు సన్నగా, రివటలా ఉండేవాడు. ముతక ఖాదీ పైజామా, లాల్చీ, భుజానికి వేలాడే సంచి, పిల్లి గడ్డం, అచ్చు సినిమాల్లో విప్లవకారుడి గెటప్ లో ఉండేవాడు. ఇప్పుడు బంగారాజు బాగా ఒళ్ళు చేసి, చింత పండెట్టి తోవిన ఇత్తడి గుండిగలా నిగనిగలాడుతున్నాడు. మెళ్ళో బంగారు గొలుసు. పైజామా, లాల్చీ తెల్లవే కాని ఖరీదైనవి.

'నువ్వా?' అన్నాడు నన్ను చూసి ఉలిక్కిపడి.

'నేనే' అన్నాను లోపలికి అడుగు పెట్టి, 'బావున్నావా?'

'నీ ఐరన్ లెగ్ పడని ఇన్నేళ్ళు బ్రహ్మాండంగా ఉన్నాను' అన్నాడు బంగారాజు, నన్ను చూడడం తనకి ఆనందం కలిగించే విషయం కాదని స్పష్టం చేస్తూ. అంత మాత్రానికి వెనక్కి నడిచే బాపతు కాదు నేను. ఆ విషయం బంగారాజుకీ తెల్పు.

'ఏవిటి, చాలా సంపాదించేసినట్టున్నావు,' అన్నాను బంగారాజు బొజ్జ రెండు చేతులతోనూ కొలుస్తూ.

'వచ్చిన పనేవిటో చెప్పు' అన్నాడు చేతులు విదిలించుకుని.

'ఏదో స్నేహితుడివి కదా. చాలా కాలమైంది నిన్ను చూసి' అన్నాను సోఫాలో కూర్చుంటూ.

'ఇన్నేళ్ళ తర్వాత వచ్చావంటే ఏదో విశేషం ఉండకపోదు. వెధవ ఫార్మాలిటీస్ అక్కర్లేదు. తొందరగా ఏడు. అవతల బిజీగా ఉన్నాను.'

'ఏం లేదు, స్టాక్ మార్కెట్ గురించి నీ సలహా తీసుకుందామని'

'స్టాక్ మార్కెట్టా? నువ్వా?' అన్నాడు బంగారాజు, ఉత్తరకుమారుడు యుద్ధానికి వెడతానంటే బృహన్నల ఆశ్చర్యపోయినట్లు ఆశ్చర్యపోతూ.

'నేనే, ఏం?'

'నీ ఐక్యూ ఎంతో నాకు తెల్పు. షేర్ మార్కెట్ అంటే సినిమా టికెట్టు బ్లాకులో కొని, సిల్క్ సీత తెరమీదకు రాగానే ఈలలు వెయ్యడం కాదు'

'నేనెప్పుడు బ్లాకులో టికెట్టు కొని సినిమా హాల్లో ఈల లేశాను?'

'నువ్వు ఎప్పుడు ఈలలేశావో నీ ఈలలకి చెప్పడొచ్చి ఈయనీ స్పెషలిస్టులకి వందలు వదిలించుకున్న వాళ్ళు చెబుతారు కాని బోనులోకి ఎలక దూరినట్లు స్టాక్ మార్కెట్ లోకి దిగకు, తోక కట్టయిపోతుంది జాగ్రత్త. స్టాక్ మార్కెట్ లో దిగేవాడు

ఎలా ఉండాలి తెల్సా' అంటూ మొదలు పెట్టాడు బంగారాజు.

ఇదివరకు ఎప్పుడో ఇంగ్లండుకి, ఫ్రాన్సుకి పెద్ద యుద్ధం జరిగిందట. ఆ యుద్ధం ఇంగ్లండుకి జీవన్మరణ సమస్యట. అప్పుడో పెద్ద మనిషి ఆ యుద్ధం చేసే జనరల్ గారికి పదో, పన్నెండో పాపురాలిచ్చాడట, యుద్ధ వార్తలు పంపించమని. యుద్ధంలో చివరకు ఇంగ్లండ్ నెగ్గిందట. ఆ వార్త పాపురాల టపా ద్వారా అందరి కంటే ముందు మన గురువు గారికి అందింది. వెంటనే ఆయన ఏడుపు మొహం పెట్టుకుని స్టాక్ మార్కెట్ కి వెళ్ళి ఆయన దగ్గరున్న షేర్లన్నీ అమ్మేశాడు. ఆయన అమ్మడం చూసి యుద్ధంలో ఇంగ్లండు ఓడిపోయిందనుకుని గొల్లుమని అందరూ అమ్మేయడం మొదలు పెట్టారు. అలా మార్కెట్ కూలగొట్టేసి ఈ పెద్ద మనిషి మళ్ళీ అన్ని షేర్లు కారు చాకలో కొనేశాడుట. యుద్ధంలో ఇంగ్లండ్ నెగ్గిన వార్త అందరికీ తెలిసేటప్పటికి ఈయనగారు బిలియన్లకి పడగలెత్తేశాడుట.

ఆయన గారు ఇప్పుడు మనకి రోల్ మాడల్ అన్నమాట.

'స్టాక్ మార్కెట్ లో దిగేవాడు అలా స్మార్ట్ గా ఉండాలి' అన్నాడు బంగారాజు.

ఆ కథ వింటుంటే మాత్రం నా మనసు చివుక్కుమంది. యుద్ధం వచ్చి దేశం శ్మశానంగా మారుతుంటే అందులో ధనరాసులు పండించడం ఎలాగా అని ఈ పెద్ద మనిషి ఆలోచించడం చాలా దుర్మార్గం అనిపించింది.

'త్యాగాలు చెయ్యడానికి మన దేశమూ, లాభాలు తియ్యడానికి నా దేశమూనా, చాలా అన్యాయం గురూ.'

వెధవ సెంటిమెంట్లు పెట్టుకోకు. అన్యాయం లేదు, గిన్యాయం లేదు. అసలు ఇంగ్లీషులో ఓ మాటుంది. వీధుల్లో రక్తం ప్రవహిస్తుంటే స్టాక్ మార్కెట్ లో దిగమని. నీకు నీతి సూత్రాలు కావాలంటే సుమతీ శతకం, భాస్కర శతకం చదువుకో. డబ్బు కావాలంటే స్టాక్ మార్కెట్ లో దిగు. నీకు సూక్తి ముక్తావళి కావాలా? డబ్బు కావాలా?'

'డబ్బు.. డబ్బు..... డబ్బు....' అన్నాను హుషారుగా. డబ్బుమాట వినబడగానే నా కళ్ళకు కట్టిన మాయ పొరలు తొలగిపోయాయి - 'నువ్వు బాగా స్టడీ చేసి ఓ షేరు చెప్పు. ఉన్నదంతా దాని మీద కాసేస్తా.'

'అదిగో - నీ పీనట్ బ్రెయిన్ ఎలా పనిచేస్తోందో చూశావా. స్టాక్ మార్కెట్ అంటే లాటరీ అనుకున్నావేమిటి? తోక తెగిపోగలదు. కోడి గుడ్లన్నీ ఎప్పుడూ ఒకే బుట్టలో పెట్టకూడదు. పది బుట్టల్లో సర్దాలి. ఒక చోట నష్టపోయినా ఒక చోట లాభం వస్తుంది' అని బుట్టల న్యాయం చెప్పాడు బంగారాజు.

'అలా అయితే మజా ఏం ఉంది? మనకి లాభం ఉండదు, నష్టం ఉండదు. థ్రిల్ ఉండదు. పెద్దనగారు చెప్పినట్లు సింహం పిల్ల ఆకలేసినా....'

'మళ్ళీ మొదలెట్టావా.... పెద్దనగారు కాదు, తెలియకపోతే తెలియనట్లు పడుండకూడదూ' అన్నాడు బంగారాజు తల కొట్టుకుంటూ.

'పెద్దనగారు కాకపోతే పోతన గారు, లేకపోతే మరొకరు. పాయింటేమిటంటే, సింహం పిల్ల ఆకలేసినా గడ్డి తినదు, మదించిన ఏనుగు కుంభస్థలాన్ని బద్దలు కొడుతుంది కాని. నా పేరే సింహం, నేను గడ్డి తినను, మంచి షేరొకటి చెప్పు. దాని

కుంభస్థలం. పగలగొట్టేస్తా. విజయమో, వీరస్వర్గమో. ఏం జరుగుతుందో సరదాగా చూద్దాం.'

'ఏట్లోకి దూకి ఏం జరుగుతుందో చూడాలని సరదాగా ఉంటే దూకు కాని చూడ్డానికి మాత్రం నువ్వుండవు. నువ్వెళ్ళే దారిలో విజయం లేదు. వీర స్వర్గమే,' అన్నాడు బంగారాజు హెచ్చరిస్తూ.

'నువ్వేం భయపడకు, నీ మీద నాకు పూర్తి నమ్మకం ఉంది. సింహానికి గడ్డొద్దు. కుంభస్థలవే కావాలి' అన్నాను 'బంగారాజుతో ఫైనల్ గా.

'నీ కర్మ' అని ఆ తర్వాత బంగారాజు స్టాక్ మార్కెట్ ఏబిసిడిలు ఓ రెండు గంటలు వివరించాడు.

'అలా గేదెలా తలూపుతున్నావు గాని ఏవైనా బుర్రకెక్కిందా' అన్నాడు రెండు గంటల తర్వాత రెండు గ్లాసులు నీళ్ళు తాగి.

'బ్రహ్మాండంగా అర్థమైంది. సెన్సెక్స్ పడిపోతున్నప్పుడు కొనడం మొదలుపెట్టాలి. లేస్తున్నప్పుడు అమ్మడం మొదలుపెట్టాలి. చాలా సింపుల్, అయిదువేల దాకా అంకెలు లెక్కెట్టగలిగే వాడెవడైనా చెయ్యొచ్చు బిజినెస్. నా దాకా ఎందుకు, మా కుర్రాడి చేత చేయిస్తాను. సెన్సెక్స్ అయిదు వేలు దాటితే నేను రంగంలోకి దిగుతాను. నువ్వేం వ్రీ అవకు.'

'వ్రీ అవుతున్నది నీ గురించి కాదు, నా గురించి. నీ మాటలు వింటుంటే నా తల పగిలిపోతోంది. ఇంక వెళ్ళు' అన్నాడు బంగారాజు పేపరు వెయిట్ తో తలమీద కొట్టుకుని.

'ఓకే బాస్' అన్నాను లేస్తూ - ' నీ ఫోను కోసం వేయికళ్ళతో ఎదురు చూస్తా. గురూ బంగారాజూ! ఓ చిన్న సందేహం. ఫోనుకోసం వెయ్యి కళ్ళతో అనాలా? వెయ్యి చెవులతో అనాలా ? యమ్మే తెలుగు చదివావుకదా అని అడుగుతున్నాను....'

'నా బుద్ధి తక్కువై యమ్మే చదివాను. నా బుద్ధి గడ్డితిని స్టాక్ మార్కెట్ లోదిగాను. నీతో మాట్లాడి ఉన్న తెలివి తేటలు కూడా పోయాయి. నాకు పిచ్చెక్కేట్లుంది. ఇంక నన్ను వదిలెయ్యరా బాబూ' అన్నాడు బంగారాజు, రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కారం పెడుతూ.

'ఓకే బాస్ ! నీ ఫోను కోసం వెయ్యి చెవులతోటా....టా.....' అని సెలవు తీసుకున్నాను బంగారాజు దగ్గర్నుంచి.

వారం రోజుల తర్వాత బంగారాజు ఫోను చేశాడు. నేను వదిలే రకం కాదని తెల్పు కదా!

'హలో గురూ - బావున్నావా' అన్నాను

'వెధవ పరామర్శలక్కర్లేదు. బాగా స్టడీ చేసి షేరు చూశాను. బుక్ వేల్యూ, ఈపీయస్....'

'వివరాలొద్దు. అవన్నీ నువ్వు చూశావు కదా.'

'ఇంకో మాట, స్టాక్ మార్కెట్ లో రేట్లు రోజూ పైనా కిందా అవుతూనే ఉంటాయి. కొన్న మర్నాటి నుంచీ, అయ్యో బంగారాజూ - రేటు పడిపోయింది. ఏం

చెయ్యనూ అంటూ ఫోన్ చేసి నసపెట్టకు.....'

'దాన్ని గురించి వ్రీ అవకు'

'ఆఖరి సారి వార్నింగ్ ఇస్తున్నాను. స్టాక్ మార్కెట్ నీలాంటి పీనట్ బ్రెయిన్ గాళ్ళ కోసం కాదు. నష్టం వస్తే నన్నని లాభం లేదు. నాదగ్గరికి మళ్ళీ రావద్దు. ఫోన్ చేయొద్దు'

'నేను కిల్లింగ్ చేసినా చెప్పొద్దా?'

'ఒద్దు' - ఒద్దు అన్న వెంటనే పేపరు వెయిట్ తో తలమీదకొట్టుకున్నట్లు 'టప్' మని శబ్దం స్పష్టంగా వినిపించింది - 'పేపర్లో నల్ల బోర్డులతో నీ ఫోటో పడ్డప్పుడు సంగతి అర్థమై అంతిమ దర్శనానికి నేనే వస్తాను. జాగ్రత్తగా విను - కంపెనీ పేరు గుజరాత్...'

'గుజరాత్ గోల్డ్..... ఓకే బాస్..... ఇంక నువ్వు నిశ్చింతగా ఉండు' అని నేను ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుంటే బంగార్రాజు రక్కున ఫోన్ పెట్టేశాడు.

బంగార్రాజు ఫండమెంటల్స్ అన్నీ చూసి పేరు చెప్పాడు కాని టెక్నికల్స్ చూసి రంగంలోకి దిగాలి కదా! అంచేత ఓపిగా సమయం కోసం ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్నాను. ఓర్పు ఉన్నవాడే స్టాక్ మార్కెట్లో సంపాదిస్తాడని బంగార్రాజు చెప్పాడు. అదీ కాకుండా ఇదివరకు ఓర్పుగల తాబేలు కుందేలుని ఓడించేసిన ఉదాహరణ కూడా ఉంది కదా!

అలా నిశ్చింతగా పడుకున్న నా చెవిలో - క్షమించాలి- వాక్య నిర్మాణం సరిగ్గా ఉన్నట్లు లేదు. పడుకున్నది నా చెవి కాదు - నేనే - పడుకున్న నా చెవిలో ఓ రోజు ఉదయం ఏడు గంటలకి మా సుపుత్రుడు 'నాన్నోయ్' అని అరిచాడు కొంపలు మునిగి పోయినట్లు.

'వెధవా! స్కూలుకి తయారవలేదా' అన్నాను నేను ఉలిక్కి పడి లేచి.

'నాకు స్కూలు లేదు. మీకు ఆఫీసు లేదు. నగరంలో కర్ఫ్యూ' అన్నాడు వాడు సంతోషంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ.

ఎక్కడో ఏదో మతంవారు రోడ్డు మీద ప్రార్థన చేసుకుంటుంటే మరో మతం వాడు ఆ రోడ్డు మీద పోతూ తుమ్మాడుట. వాళ్ళ ప్రార్థనకి అంతరాయం కలిగించడానికే వాడు అలా తుమ్మాడని వాళ్ళు ఆగ్రహించారు. మానవ హక్కుల కిందే కాకుండా రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన ప్రాథమిక హక్కుల ప్రకారం కూడా తనకు తుమ్ము వస్తే తుమ్మే జన్మ సిద్ధమైన హక్కుందని వాడు వాదించాడు. మాటా మాటా పెరిగి వాళ్ళు వాణ్ణి పొడిచేశారు. క్షణంలో దావానలం నగరం నుంచి రాష్ట్రానికి, రాష్ట్రం నుంచి దేశానికి వ్యాపించి, వారం రోజుల్లో ఓ వెయ్యిమంది పైగా బలైపోయారు.

స్టాక్ మార్కెట్ మూతపడింది. సెన్సెక్సు పడుకుంది. వీధుల్లో రక్తం ప్రవహిస్తోంది. అన్నీ శుభ సూచనలే. ఇంక మనం స్టాక్ మార్కెట్లో దిగే టైముచ్చేసింది. ఓ మంచి ముహూర్తం చూసి బ్రోకరు దగ్గరకు బయలు దేరాను.

పెళ్ళి మధ్యలో మగ పెళ్ళి వారు లేచిపోతే ఆడపెళ్ళివారిల్లు ఎలా ఉంటుందో

ఎప్పుడైనా చూశారా? నేను చాలా సినిమాల్లో చూశాను. అలా దిగులుగా నిద్దరపోతోంది బ్రోకరు ఆఫీసు. అక్కడున్న నలుగురిలోనూ ముగ్గురు కునికిపాట్లు పడుతున్నారు. కంప్యూటరు ముందు కూర్చున్న నాలుగోవాడితో ఎవరో కష్టమరు కాబోలు మెల్లిగా మాట్లాడుతున్నాడు. నిద్రపోతున్న వాళ్ళలో ఒకణ్ణి లేపి నేను వచ్చిన పని తెలియ చేశాను.

‘ఏ కంపెనీ’ అన్నాడు అతను ఆవులిస్తూ.

‘గుజరాత్ గోల్డ్’

‘పేరు ఎప్పుడూ విన్నదే’ అని తల గోక్కాని, కంప్యూటరు దగ్గర కూర్చున్న కుర్రాడి కేసి తిరిగి, ‘గుజరాత్ గోల్డ్ అసలు లిస్టింగ్ లో లేదో చూడు’ అన్నాడు. అతను అలా అంటుంటే అక్కడున్న కష్టమరు చెవులు ఎలర్టు అయి నిక్కబొడు చుకుని గాడిద చెవుల్లా రెండు మూడు సార్లు పైకి కిందకి ఊగడం నేను గమనించాను.

కంప్యూటరు దగ్గరున్న కుర్రాడు కీలు నొక్కి ‘గుజరాత్ గోల్డ్ - బాంబేలో ఎనిమిది నెలల క్రితం ఓ రోజు ఇరవై తొమ్మిదికి బ్రేడయింది’ అన్నాడు. ఆ పాటికి గాడిద చెవుల తాలూకు మెదడుకు విషయం బోధపడి ఆదేశాలు పంపించినట్లుంది. హఠాత్తుగా అతను గిరున వెనక్కి తిరిగి లేచి, ‘ఏమిటి? గుజరాత్ గోల్డ్ మీకు కావాలా’ అంటూ పెద్దగా అరిచి నా మీదకు దూకి నన్ను కింద పడేసినంత పనిచేశాడు.

గొప్ప గొప్ప వాళ్ళలా నా బుర్ర ఒకే ట్రాక్ లో ఆలోచించడానికి అలవాటు పడింది. అనుకోనిదేదైనా తటస్థపడితే అదేవిటో అర్థమయ్యేదాకా నా బుర్ర కొంచెం సేపు పని చెయ్యడం మానేస్తుంది. మెడకాయ మీద ఆలోచించే తలకాయ ఉన్న వాళ్ళవరికైనా ఇలా జరుగుతుందని నా ఉద్దేశం కాని, మా ఆవిడ మాత్రం ‘ఏవిటలా వెర్రిమొహం వేస్తారు’ అని దాన్ని వెర్రిమొహంగా వర్ణిస్తుంది.

ఆ పెద్ద మనిషి నా మీద అలా దూకేటప్పటికీ నా బుర్ర రెండు నిమిషాలు పని చెయ్యడం మానేసింది. అంటే నేను ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా మా ఆవిడ చెప్పినట్లు వెర్రిమొహం వేసుకు చూస్తూ ఉండిపోయానన్న మాట. రెండు నిమిషాల తర్వాత స్పృహ వచ్చేటప్పటికీ అతను అంటున్నాడు - ‘ఓ అయిదొందలు - ఏదో రేటుకి తీసుకోండి. పోనీ ఇరవై అయిదివ్వండి.’

ఇరవై అయిదివ్వమంటాడేమిటి అని మళ్ళీ బుర్ర రెండు నిమిషాలు పని చెయ్యడం ఆగిపోయింది. ఆ రెండు నిమిషాలలోనూ రేటు పదిహేడుకు పడిపోయింది.

‘డీల్’ అన్నాను నేను తేరుకుని.

‘డీల్’ అన్నాడు అతను.

‘డీల్’ అన్నాడు బ్రోకరు ఇద్దరి మధ్య తలదూర్చి - కమీషన్ కోసం ఇద్దరివేపు చెరో చెయ్యి చాపుతూ .

బ్రోకరు ఆఫీసు నుంచి బయటకు వచ్చిన తర్వాత అతను నా చేతులు కలిపి

'మనం పేర్లు తెల్పుకోకుండానే బిజినెస్ చేసేశాం. నా పేరు యస్సెన్ బుట్టా - బుట్టా సత్య న్నారాయణ' అన్నాడు.

'నాపేరు నరసింహం'

'సింహం గారూ! బ్రోకరు గాడు మనిద్దరి దగ్గరా కమిషను కొట్టేస్తాడని ఇందాకా చెప్పలేదు. ఇంకో వెయ్యి షేర్లు ఏదో ఒక రేటుకు తీసుకుంటారా'

చివరకు ఓఅయిదొందలు పదమూడుకి, ఓ అయిదొందలు పదకొండుకి కుదిరింది. డీల్ అయిపోయిన తర్వాత బుట్టాగారు నాదగ్గర చెక్కు తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకుని, జేబులోకి తోసి, ఆస్వాయంగా భుజాల మీద చేతులేసి, 'కాఫీ తాగొద్దాం రండి' అంటూ కాఫీ హోటలుకి తీసుకెళ్ళి స్వీటూ, హోటూ తెప్పించాడు. నన్ను వారించి తనే బిల్లు చెల్లించాడు. మీరాకిళ్ళీలు కట్టించి, రెండు సిగరెట్లు కొని, నా కొకటి ఇచ్చి, తను స్వయంగా అగ్గిపుల్ల గీసి వెలిగించి, తనొకటి అంటించి, ఓ సారి గుండెల నిండా పీల్చి పొగ మెల్లిగా వదులుతూ అన్నాడు - 'మీకు స్టాక్ మార్కెట్ కొత్తనుకుంటాను'

'కొత్త'

'తెలుస్తూనే ఉంది. ఈ షేరు నెత్తిమీద రూపాయి పెట్టి పావలాకి కొనమంటే ఎవడూ కొనడు. అయిదొందలడిగితే ఓ వంద ఇస్తాడనుకుని మూడు అప్లికేషన్లు తగలేస్తే, పదిహేనొందలు మెడకి తగులుకున్నాయి. రెండేళ్ళ నుంచి ఏ సన్నాసి దొరుకుతాడా అని... సారీ.....ఎలా వదుల్చుకోవాలా అని చూస్తుంటే ఇన్నాళ్ళకు మీరు దొరికారు. మిమ్మల్ని నిలువునా ముంచేశాను. లేకపోతే నేను తేలేదెలా? స్టాక్ మార్కెట్ అంటే అంతే.....' -తన పొట్టలోకి పోయిన మేకపిల్లను తల్చుకుని తోడేలు ఫిలసాఫికల్గా బాధపడినట్లు బాధపడుతూ అన్నాడు బుట్టా - 'అసలు వీటి విలువెంతో తెల్సా?'

'తెలియదు, చెప్పండి' అన్నాను అయోమయంగా .

బుట్టా ఏదో చెప్పబోయి ఆగి ' ఓ పని చెయ్యండి. నేను మీకు సర్టిఫికెట్లీస్తాను. మా వీధి చివర పాత కాగితాల కొట్టుంది. అక్కడ తూకం వేయించండి. వాడు సరిగా చెబుతాడు' అన్నాడు.

నా గుండె గుభేలుమంది.

నా వెర్రీ మొహం చూసి అతనే మళ్ళీ అన్నాడు - 'కంగారు పడకండి. ఇంతవరకు మీకు డార్కర్ సైడ్ ఆఫ్ ది పిక్చర్ చూపించాను. రెండో వైపు, బ్రైటర్ సైడేమిటంటే, 'లోతు తెలీనిచోట దిగకూడదు.' అనే అక్షరలక్షలు చేసే పాఠాన్ని చాలా చౌకలో, ఇరవై వేలకి నా దగ్గర నేర్చుకున్నారు. కంగ్రాచ్యులేషన్స్ ! అప్పుడే గురూగారు స్టాక్ మార్కెట్ లో కిల్లింగ్ చేసేశారు. ఇరవై వేలకి పన్నెండు లక్షలు. లక్ష్మీ ఫెలో మీరు' - పిల్లికి చెలగాటం, కుక్కకి ప్రాణసంకటం అని ఏదో అంటారే, అలా ఉంది నా పరిస్థితి - 'స్టాక్ మార్కెట్లో ఫూల్స్ షేర్లు కొని అమ్మడానికి బిగ్గర్ ఫూల్స్ కోసం ఎదురుచూస్తారుట. నాకు మీరు దొరి కారు. మీకు మీ అన్నగారెవరేనా దొరుకుతారేమో చూడండి'

నేను నిజంగా తెలివితక్కువ పని చెయ్యలేదు కదా అని రవ్వంత అనుమానం

వచ్చింది. నేనేదైనా తెలివితక్కువ పని చేసినప్పుడు మా అత్తారింట్లో అందరూ నవ్వు తుంటే, మా ఆవిడ నా డిఫెన్సుగా 'నవ్వి నాపచేను పండుతుంది' అంటుంది. ఆ సామెత గుర్తుకొచ్చి, చిరునవ్వు పెదాల మీదకు తెచ్చుకుని, గంభీరంగా 'నవ్వి నాపచేను పండుతుంది' అన్నాను.

'నాప చేను ఎందుకు నవ్వుతుంది? నవ్వాక ఎందుకు పండుతుంది?' అన్నాడు బుట్టా ఆశ్చర్యంగా.

ఆసలు ఆ సామెతకి అర్థమేమిటో నాకూ తెలియదు. అంచేత 'దానికి అర్థం కాలమే చెబుతుంది,' అన్నాను ఇంకొంచెం గంభీరంగా .

అలా అన్నానే కానీ, కురుక్షేత్రంలో అర్జునుడి మనసు వికలమైనట్లు నా మనసు ఓ క్షణం వికలమైంది. కానీ, వెంటనే బంగారాజు స్టాకోపదేశం గుర్తుకొచ్చి నా భ్రమలన్నీ తొలిగిపోయి రెట్టించిన ఉత్సాహంతో స్టాక్ మార్కెట్ మీద పడ్డాను. మళ్ళీ ఇంకో వెయ్యి గుజరాత్ గోల్డ్ షేర్లకి ఆర్డరిచ్చినప్పుడు బ్రోకరు ఆఫీసులో అంతా చెవులు కొరుక్కుని నవ్వుకోడం నేను గమనించకపోలేదు. గుజరాత్ గోల్డ్ కొటేషను పేపర్లో వచ్చిందో లేదో దేశం నలుమూలలనుంచీ ఆ షేర్లు నా దగ్గరకొచ్చి పడసాగాయి.

మన బిజినెస్ కాకలు తీరిన బ్రోకరుకి కూడా మిస్టరీగా మిగిలిపోయింది - 'ఏవిటి సార్? మార్కెట్లో షేరు కన్పించనియ్యడం లేదు. కొంపతీసి కంపెనీ టేకోవర్ చేస్తున్నారేవిటి?' అన్నాడు బుర్రగోక్కుంటూ .

'ప్రస్తుతానికి ఆ ఉద్దేశం లేదుకాని, ముందు ముందు ఆకలేస్తే తినేసినా తినే స్తాను' అన్నాను బ్రోకరుతో మిస్టరీయస్గా. ఇదివరకులా నవ్వుకోకుండా ఒకళ్ళ మొహాలు ఒకళ్ళు చూసుకుని ఎవరి బుర్రలు వాళ్ళు గోక్కోవడం మొదలు పెట్టారు బ్రోకరు ఆఫీసులో.

ఆఖరి వెయ్యి షేర్లు అయిదుకి కొన్నాను. అప్పటికి నా బ్యాంకు బేలన్ను అయి పోయింది. మనం కొనడం మానేశాక దాని ధర మూడు రూపాయలకి దిగి అక్కడే బబ్బుంది.

'అయ్యో.... అయ్యో..... పెట్టుబడంతా ఎగిరి పోయింది' అంది మా ఆవిడ కంగారుగా.

'బంగారాజేవన్నాడు?' - డైరీ తీసి చూపిస్తూ అన్నాను - 'షేర్లు రోజూ ఉయ్యాల లూగుతాయి. వాటి గురించి కంగారు పడకూడదు.'

'ఉయ్యాలలూగడమేమిటి నా తలకాయ- ఉయ్యాలతాడు తెగి కిందపడి చస్తే ఇంకేం లేస్తుంది? పదిహేడెక్కడ, మూడెక్కడ?' అంది మా ఆవిడ తలపట్టుకుని.

'నువ్వేం కంగారుపడకు, కొంతకాలం ఆగి చూడు, ఎలా లేస్తుందో' అని మా ఆవిడకి ధైర్యం చెప్పి, సూట్ కేసు నిండా సర్టిఫికెట్లు నింపి అటకెక్కించేశాను.

'ఈ వెధవెక్కడ' అన్నాను సుపుత్రుణ్ణి ఉద్దేశించి. భావి భారత పౌరుడికి స్టాక్ మార్కెట్లో శిక్షణ ఇవ్వాలన్న బాధ్యత ఒకటుందిగా.

'ఇక్కడే ఉన్నాను' అన్నాడు సుపుత్రుడు మంచం మీంచి.

'ఇలా రా, ఈ గ్రాఫ్ చూశావా? దీన్ని సెన్సెక్స్ అంటారు. ప్రస్తుతం నువ్వు మంచం మీద బబ్బున్నట్లు కాళ్ళు పారచాపి పడుకుంది' అన్నాను పేపర్లో చూపించి వివరిస్తూ - 'నీకు స్కూళ్ళో యోగా చెబుతున్నారా?'

'చెబుతున్నారు'

'గుడ్! ప్రస్తుతం శవాసనం వేసింది సెన్సెక్స్. శవాసనం తర్వాత కొంచెం తలెత్తి భుజంగాసనం వేస్తుంది. ఆ తర్వాత లేచి కూర్చుని వజ్రాసనం వేస్తుంది. అప్పుడు మనం అమ్మటం మొదలు పెట్టాలి. అది లేచి నిలబడి చేతులెత్తి తాళాసనం వేసేలోగా మనం అమ్మేయాలి. లేకపోతే మళ్ళీ శీర్షాసనం వేసే ప్రమాదం ఉంది. అర్థమైందా?' - ఎంత కాంప్లెక్సు విషయాన్నయినా సింపుల్ గా చెప్పడం నా ప్రజ్ఞ.

'బ్రహ్మాండంగా అర్థమైంది. నువ్వు నిశ్చింతగా ఉండు' అన్నాడు సుపుత్రుడు. వాడిది నా పోలికే. ఒకసారి చెబితే అందుకు పోతాడు.

'మరింక నన్ను డిస్టర్బ్ చెయ్యకండి'

నాలుగు నెలలు గడిచాయి.

'నాన్నోయ్ - భుజంగాసనం' అన్నాడు సుపుత్రుడు, ఓ రోజు ఉదయం పేపరు చూసి.

నిజమే - సెన్సెక్సు లో కదలిక ప్రారంభమైంది.

నాడైరీ తిరగేశాను. కట్టెపేళ్ళు చిగురిస్తున్నప్పుడు షేర్లు అమ్మడం మొదలు పెట్ట మన్నాడు బంగార్రాజు. దేశం పరిస్థితి ఎలా ఉందో తెలుసుకోడానికి పేపరంతా తిరగే శాను.

కాశ్మీర్ సమస్య త్వరలోనే పరిష్కారం కాగలదని ప్రధానమంత్రి ఆశాభావం వ్యక్త పరిచారు. సంస్కరణల బండిని సూపర్ ఫాస్ట్ ఎక్స్ప్రెస్ చేశామని, ఇంక దాని స్పీడు తగ్గే సమస్య లేదని ఆర్థిక మంత్రి ఉద్ఘాటించారు. అవసరమైతే బ్రేకులు తీసేయడానికి కూడా వెనుకాడనని హెచ్చరించారు. పాకిస్తాన్ మీద ఇండియా క్రికెట్లో నెగ్గింది. ఏదో సినిమా సిల్వర్ జుబిలీ ఆడింది. అమెరికా అప్పు ఇస్తానంది. జర్మనీ అప్పు తీర్చక్కర్లేదంది. అరడజను మంత్రులు తూర్పుకు, అరడజను మంత్రులు పశ్చిమానికి ఎగిరి పోయారు, జోలె పుచ్చుకుని. మొత్తం మీద దేశం పరిస్థితి మహా భిక్షంగా ఉంది. కొత్త అప్పులు పుడుతున్నాయి. కొత్త ఆశలు చిగురిస్తున్నాయి. దేశంలో అప్పుల వర్షాలు కురుస్తుంటే స్టాక్ మార్కెట్ లో ఆశల పంటలు పండకేమవుతుంది?

సెన్సెక్స్ వజ్రాసనం వేసింది రెండువారాల్లో. కానీ, మన షేరులో కదలిక లేదు. మరో రెండు వారాలు గడిచాయి. ఓ రోజు సుపుత్రుడు 'నాన్నోయ్! మన షేరు కదిలింది' అన్నాడు పేపరు చూసి.

'ఎంత?' అంది మా ఆవిడ.

'బాంబేలో ముప్పుయి, నలభై ఉంది.'

'ముప్పయ్యేమిటిరా, నీ తలకాయ. మూడయి ఉంటుంది. పక్కన సున్నా పొర పాటునపడి ఉంటుంది' అన్నాను నేను.

ఆ రోజల్లా ఆ అంకె మూడు - నాలుగా, ముప్పయి -నలభైయా అని తల బద్దలు కొట్టుకున్నాను. అంకెలు సరిగా ప్రింటు చెయ్యని పేపరు వాడి మీద చాలా కోపం వచ్చింది.

మర్నాటి పేపర్లో కూడా ఆ అంకె అలాగే వచ్చింది.

ఈ మిస్టరీ ఏవిట్రా అని నిద్ర పట్టక రాత్రంతా అటూ ఇటూ దొర్లి, తెల్ల వారకట్ల కళ్ళు ముయ్యబోతుంటే మా ఆవిడ, 'ఏవండోయ్! బాంబేలో మన షేరు 63,81 కి పెరిగింది. ఢిల్లీలో కూడా 69,85 ఉంది,' అని ఫైరింజన్లా గణగణ మంటూ చెప్పింది.

'ఏదీ, పేపరియ్యి' అన్నాను మంచం మీంచి దూకి,

ఈ సారి సందేహానికి తావులేకుండా ఉంది. కానీ ఎందుకు పెరిగిందా అని మళ్ళా తల బద్దలు కొట్టుకోబోతుంటే వ్యాపార వార్తల పేజీలో నాలుగు కాలాల హెడ్డింగుతో వార్త కంట పడింది. గుజరాత్ గోల్డ్ కంపెనీలో స్విండల్స్ అమెరికా (ఫార్చ్యూన్ -500 కంపెనీ) మెజారిటీ వాటాలు తీసుకోబోతోందట. సంప్రదింపులు చివరి దశలో ఉన్నాయట. ఆ తర్వాత గుజరాత్ గోల్డ్ షేర్లు మేలిమి బంగారవేనట. అంచేత షేర్ ధర చుక్కల్లోకి వెళ్ళిపోతోంది.

'నిచ్చిన తీసుకురా'

'ఎందుకు?'

'అటకమీంచి సూట్ కేసు దింపాలి. సాయం పట్టు.'

'అప్పుడే అమ్మడం దేనికి? ఇంకా ఎంత పెరుగుతోందో చూద్దాం' అంది మా ఆవిడ.

'బంగార్రాజేం చెప్పాడు? రేటు పెరుగుతుండగానే షేర్లు అమ్మడం మొదలు పెట్టమన్నాడు. ఇప్పుడో అయిదొందలు అమ్మేద్దాం. రేపేం జరుగుతుందో ఎవడికి తెల్సు? పంజాబులో బాంబులు పేలొచ్చు. బాంబేలో బ్రోకర్లు సమ్మె చెయ్యొచ్చు. వానలు పడకపోవచ్చు. వరదలు రావచ్చు. అంచేత బూముండగానే స్టాకు చక్కబెట్టాలన్నాడు బంగార్రాజు' అన్నాను గురూపదేశం గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ.

మర్నాడు బ్రోకరు ఆఫీసుకి వెళ్ళి ఓ అయిదొందలు అమ్మేసి బయటకు వస్తుంటే, నా భుజం మీద ఓ చెయ్యి బరువుగా పడింది. ఎవరా అని చూస్తే బుట్టాగారు, ఆయన పక్కన కొత్త స్కూటరు తళతళ మెరుస్తోంది.

'కంగ్రాట్సులేషన్సు గురూగారూ! నక్కతోక తొక్కి స్టాక్ మార్కెట్లో దిగారు' అన్నాడు బుట్టా అభినందిస్తూ - 'ఆ సామెతకి అర్థం చెప్పలేదు'

'ఏ సామెత?'

'నవ్విన నాపచేను.....'

'అర్థం తెలియకపోయినా, అంటే ఏవిటో తెల్పిందికదా' అన్నాను నేను గంభీరంగా.

'తెల్పింది' అన్నాడు బుట్టా బాధగా - 'పదండి. కాఫీ తాగొద్దాం'

'ఈసారి బిల్లునేచెల్లిస్తా'

'మీరే ఇవ్వాలి. నాదగ్గరేవుంది బూడిద?'

'అదేవిటి? కొత్త స్కూటరు మీద పూల రంగడిలా ఉన్నారు. మీకేవిటి?'

'మూడు నెలల క్రితం స్కూటరు కొన్నప్పుడు పూలరంగణ్ణే. ఇప్పుడు బూడిద రావుణ్ణి. గొప్ప దెబ్బ తినేశాను సార్. స్కూటరు డిస్కాంట్ కి అమ్మేస్తా. తీసుకుంటారా? 'హెల్మెట్ ఫ్రీ....'

'ఓకే'

'అది సరే కాని గురూ గారూ, ఈ నాపచేనులో బంగారం పండుతుందని మీకెలా తెల్సింది? ఊరికే తెల్సుకోవాలని కుతూహలంతో అడుగుతున్నాను....'

'నేను నిజం చెప్పేశాను - ' బంగారాజని, స్టాక్ మార్కెట్ లోతుపాతులు తెలిసిన స్నేహితుడు, అతను కొనమంటే కొన్నాను కాని, నా మొహం నాకేం తెల్సు?'

'నేనూ అలాగే అనుకున్నాను లెండి. ఎవరు సార్, ఎడారిలో కూడా వసంతాలు చూడగలిగిన మహానుభావుడు? ఆయన దర్శనం చేసుకుంటాను. మరోమాట, నిప్పన్ సిల్క్, ఓ అయిదొందలు తీసుకుంటారేవిటి?'

'అదేవిటి?'

'మళ్ళీ బుట్టలో పడిపోయాను సార్' - గురువుగారికి ఓ బుట్టలోంచి ఇంకో బుట్టలోకి దూకడం హాబీలా ఉంది- 'ఈసారి నిజం చెప్పేస్తున్నాను. ఇదీ నాప చేనే. మీ చేతిలో బంగారం పండొచ్చు. ఏదో రేటుకు తీసుకోండి...'

'చూద్దాం లెండి.'

బుట్టాగారు స్కూటరు అప్పచెప్పి, చెక్కు తీసుకుని థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయారు....

భవిష్యత్తులోఎవరైనా 'స్టాక్ మార్కెట్ వీరులు' అన్న పుస్తకం రాస్తున్నప్పుడు అందులో నాపేరు సువర్ణాక్షరాలతో లిఖిస్తారని నా విశ్వాసం. తెరవెనుక బంగారాజున్నా తెర మీద హీరోని నేనే కదా! నెల రోజుల తర్వాత మొత్తం స్టాకంతా అమ్మేసి బ్రోకరు ఆఫీసు నుంచి బయటకు నడుస్తుంటే, అంతా లేచి సవినయంగా గుమ్మందాకా వచ్చి వీడ్కోలు చెప్పారు. కొంతమంది ఆటోగ్రాఫులు అడిగారు. కొంతమంది ఫోటోలు అడిగారు. బ్రోకరుగారు నాకు సన్మానం చేసి, 'మా ఊరి హార్షద్ మెహతా' అని బిరుదివ్వాలని ముచ్చటపడ్డారు. 'అప్పుడే వద్దు. ఇల్లాంటి రెండు మూడు కిల్లింగ్స్ చేశాక ఇవ్వచ్చు' అని ఆయన్ను ఆపు చేశాను.

ఈ ఘన విజయానికి మూలకారకుడు బంగారాజు. బంగారాజు ఫోను చెయ్యొద్దన్నాడు. ఇంటికి రావద్దన్నాడు. నిజమే కానీ, జాక్పాట్ కొట్టేసి లక్షలు లక్షలు సంపాదించి, అతనికి కృతజ్ఞతలు తెలుపక పోవడం చాలా కృతఘ్నత అనిపించింది నాకు. బంగారాజు ఆఫీసుకి ఫోన్చేస్తే సెలవులో ఉన్నాడన్నారు. ఇంటికి ఫోన్చేస్తే తెలిఫోను కట్టయిందన్నారు. అంచేత నేనే ఓ రోజు సాయంత్రం బంగారాజింటికి స్కూటరు మీద వెళ్ళాను.

బంగారాజిల్లు డిప్రెషన్లో ట్రేడింగ్ రింగ్ లా సందడి లేకుండా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ముందు తోటంతా సంరక్షణ లేనట్లు కలుపు మొక్కలతో నిండిపోయి ఉంది.

నాలుగైదు సార్లు కాలింగుబెల్లు నొక్కాక బంగారాజు తలుపు తీసి నన్ను చూసి కెవ్వన కేకేసి రెండడుగులు వెనక్కు వేశాడు. నున్నటి తిరుపతి గుండు, చారల పైజామా, చారల లాల్సీ, బంగారాజు సెంట్రలు జెయిల్లో యావజ్జీవ ఖైదీలా ఉన్నాడు. ఏదో పని చేస్తూ వచ్చినట్లున్నాడు. చేతిలో సుత్తి కూడా ఉంది.

నేను 'హలో' అని ఓ అడుగు ముందుకు వేయగానే అంత వరకూ రాయిలా నిలబడిపోయిన అతనిలో చలనం వచ్చింది. ఇంకోసారి కెవ్వన కేకేసి చేతిలో సుత్తితో నా నెత్తి మీద ఒకటేశాడు. బుర్రకి దెబ్బ తగల్గేదు కాని తమాషాగా టింగుమని శబ్దం వచ్చి విషయం అర్థమైంది.

ఇందాకట్టుంచీ తలేవిటిరా ఇంత బరువుగా ఉంది అనుకున్నాను కానీ, హెల్మెట్ నెత్తిమీద అలాగే ఉందన్న విషయం మర్చిపోయాను. అలవాటు లేని హెల్మెట్ కదా! మునిమాపు వేళ బంగారాజు నన్ను ఆ అవతారంలో చూసి జడుసుకున్నాడంటే జడుసుకోదా?

హెల్మెట్ తీసి 'నేనే' అన్నాను ముఖారవిందం చూపించి - 'చేతిలో ఆ సుత్తేమిటి?'

'టీవీ చూస్తున్నాను'

'ఏవిటి అలా ఉన్నావు? ఒంట్లో బాగుందా?'

'బాగానే ఉంది'

'బాగా చిక్కినట్లున్నావే'

'ఎండాకాలం కదా'

సుత్తితో టీవీ చూడవేవిటి, డిసెంబర్లో ఎండాకాలవేమిటి, మనిషి వాలకం ఇలా తయారయ్యిందేవిటి, అనుకున్నాను.

'చాలా కాలం నుంచి నిన్ను కలుద్దామంటే వీలు పడలేదు. ఒకసారి మీ ఇంటికొచ్చేను. ఇల్లు తాళం వేసి ఉంది. పక్కన అడిగితే మీ ఊరెళ్ళావన్నారు.'

'ఏదో పొలం అమ్ముదామని'

'ఆ తర్వాత నేను ఊరెళ్ళాల్సి వచ్చింది.....'

బంగారాజు ఉలిక్కిపడ్డాడు - 'నువ్వు పొలం అమ్మేశావా?'

'పొలం అమ్మడవేమిటి?'

బంగారాజు చికాగ్గా అన్నాడు - 'నువ్వు ఎందుకు వచ్చావో నాకు తెల్సు. నేను ముందే చెప్పాను. స్టాక్ మార్కెట్లో ముందేం జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలియదని. నేను మంచిదనుకున్న షేరు నీకు చెప్పాను. నేను కొన్నాను' - బంగారాజేం మాట్లాడుతున్నాడో నాకు అర్థం కాలేదు - 'నూట యాభై పెట్టి కొన్న షేరు ఇరవై ఆరుకి పడిపోతుందని నేను కలగన్నానా? శుభ్రంగా తిరుపతి క్షవరమై పోయింది. ఉన్నదంతా తుడిచిపెట్టుకు పోయింది,' అన్నాడు గుండు నిమురుకుని చూపిస్తూ.

'నాకే నష్టం లేదు. యమా లాభం వచ్చింది.'

'బాష్.....'

'నిజం గురూ. కొడితే ఏనుగు కుంభస్థలవే కొట్టాలన్నాను, గుర్తుందా? సింహం

ఏనుగు కుంభస్థలాన్ని బద్దలు కొట్టేసింది నీ దయవల్ల....'

'జాటర్ ఢమాల్.....'

'జాటర్ ఢమాల్ కాదు, నిజం చెబుతున్నాను' అంటూ నేను షేర్లు ఎలా కొన్నదీ, ఎలా అమ్మిందీ, ఎన్ని లక్షలు లాభం వచ్చిందీ బంగార్రాజుకి వివరంగా చెప్పాను. కథ వింటుంటే బంగార్రాజు మొహంలో రంగులు మారిపోయాయి.

'గుజరాత్ గోల్డ్ ఎందుకు కొన్నావు?' - బంగార్రాజులో డిటెక్టివ్ బంగార్రాజు మేల్కొన్నాడు కాబోలు, అనుమానంగా ప్రశ్నించాడు.

'నువ్వు కొనమనవ్వావుగా!' అన్నాను నేను తెల్లబోయి.

"నిన్ను కొనమన్నదీ, నేను కొని నాశనవైపోయింది గుజరాత్ కోల్డ్..."

'మరి నాకు అలా విన్పించిందే'

'జాటర్ ఢమాల్.... అలా విన్పించడం కాదు, ఇప్పుడు నాకు అంతా అర్థమవుతోంది' - బంగార్రాజు కళ్ళు మూసుకుని సమాధిలోకి వెళ్ళిపోయి, అక్కడ నుంచి అంతర్వేత్రంతో చూస్తున్న వాడిలా కొద్దిసేపుండి మెల్లిగా కళ్ళు తెరిచి, చిరునవ్వు నవ్వి - 'చిన్నయ సూరిగారు మహానుభావుడు' పైకి చూస్తూ అన్నాడు, రెండు చేతులు జోడించి నమస్కరిస్తూ.

'ఆయనేం కిల్లింగ్ చేశాడు?'

'ఆయన ఫీల్డు స్టాక్ మార్కెట్ కాదు, సాహిత్యం. ఆయన కథల్లో జిత్తులమారి నక్కల గురించి చదివినప్పుడు జిత్తుల మారి నక్కలు ఎలా ఉంటాయా అని బుర్ర బద్దలు కొట్టుకునే వాణ్ణి...'

అలాంటి కథలంటే నాకూ సరదా కాబట్టి నేనూ ఉత్సాహంగా వినడం మొదలు పెట్టాను.

బంగార్రాజు చిన్నప్పుడు కోడేరు నుంచి వాలమర్రు సైకిలు మీద వెడుతుంటే చెరకు తోటల్లోంచి నక్క ఒకటి పరిగెడుతూ రోడ్డు మీదకు వచ్చిందట. అది రోడ్డు దాటుతూ ఒక క్షణం ఆగి అతని కేసి చూసిందట. అతని హృదయ ఫలకం మీద ఆ నక్క చూపు ఇప్పటికీ స్పష్టంగా ప్రింటయి ఉందట. చిన్నయ సూరిగారు వర్ణించినట్టు అది జిత్తులమారి నక్క ఆవునా కాదా అని చిరకాలంగా ఉన్న సందేహం.....

'ఇప్పుడు తీరిపోయింది' అన్నాడు బంగార్రాజు నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ.

'ఎలా?'

'దాని చూపు కూడా నీ చూపులాగానే ఉంది.'

'నేను జిత్తులమారి నక్కనా?'

'గోముఖ వ్యాఘ్రానివి, పయోముఖ విషకుంభానివి, తేనెపూసిన కత్తివి, మేకవన్నె పులివి.....' - బంగార్రాజు రంకెలెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు. 'అసలు గుజరాత్ గోల్డ్ ఏం చేస్తుంది?'

'తెలియదు'

'బుక్ వేల్యూ, ఈపీయస్, పీయీ రేషియో...'

'తెలియదు'

‘హ్వా...హ్వా... కంపెనీ ఏవిట్ తెలియదు. ఏం చేస్తుందో తెలియదు. డివిడెండ్ స్టాండ్, దివాలా తీస్తోందో తెలియదు, ఏం తెలీకుండానే దాంట్లో లక్షలు పెట్టేశావు, లక్షలు కొట్టేశావు, ఇదంతా నన్ను నమ్మమంటావు....’

‘నిజం గురూ’

‘నిజం నువ్వు చెప్పొద్దు, నేను చెబుతాను’ - ఫత్తేదారు బంగార్రాజు పరిశోధన పూర్తయి నట్లుంది, నన్ను వారిస్తూ అన్నాడు - ‘గుజరాత్ గోల్డ్లో స్విండల్స్ అమెరికా మెజా రిటీ షేర్లు తీసుకోబోతోందని నీకు ఇన్ సైడు ఇన్ఫర్మేషన్ వచ్చింది. ఆ సంగతి దాచిపెట్టి, నాదగ్గరకొచ్చి నా సలహా మేరకు ఈ షేర్లుకొంటున్న వాడిలా (చి.సూ. గారి జి.మా. నక్క లా) నాటకమాడావు....’

‘నే చెప్పేది విను....’

‘...చిన్నప్పట్టుంచీ మనం ఫ్రెండ్సువి, రూమ్మేట్లువి గదా. గురూ బంగార్రాజూ! ఈ ఇన్ సైడు ఇన్ఫర్మేషన్ వచ్చింది. నువ్వు, నేనూ ఫిఫ్టీ, ఫిఫ్టీ లూట్ పంచుకుందాం అన్నావా? నువ్వు ఓపెన్ గా అంతా చెప్పేస్తే, కష్టంలో, సుఖంలో నీకు తోడుండేవాణ్ణి కదా. రేప్పొద్దున్న నిన్ను ఇన్ సైడర్ ట్రేడింగ్ కింద జెయిల్లో పడేస్తే జెయిలుమేటుగా నీకు కంపెనీ ఇచ్చే వాణ్ణి కదా.....’

‘జెయిలేవిటి?’ - బంగార్రాజు ఎక్కడనుంచి ఎక్కడకు వెడుతున్నాడో నాకు అర్థం కాలేదు.

‘ఇదే అమెరికా అయితే నీకు ఏడేళ్ళు, నీ బావమరిదికి పద్నాలుగేళ్ళు వేసేవారు. నేనే పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ అయితే -’ తను పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరు కానందుకు విచారిస్తూ అన్నాడు బంగార్రాజు - ‘... అసలు విలనువి నువ్వు.. నీకు పద్నాలుగేళ్ళు, నీ బావమరిదికి ఏడేళ్ళు వేయించేవాణ్ణి....’

‘నా బావమరిదికి ఏడేళ్ళేవిటి?’

‘గుజరాత్ గోల్డ్లో పనిచేస్తూ నీకు ఇన్ సైడు ఇన్ఫర్మేషన్ అందించినందుకు....’

ఇదివరకు గూఢచారి సినిమాలు చూసి చూసి మతి చలించిన నా స్నేహితుడొకడు హోటల్లో ఓ మూల కూర్చుని మొహానికి పేపరడ్డం పెట్టుకుని, దానికో చిల్లు పెట్టి దాంట్లోంచి వచ్చేపోయేవాళ్ళందర్నీ చూస్తుండేవాడు. హోటలుకి వచ్చే వాళ్ళంతా శత్రుదేశ గూఢచారులని వాడి నమ్మకం. ‘అదంతా నీ పైత్యం’ అని నేనంటే, అసలు గూఢచారి ముఠా నాయకుణ్ణి నేనే అని అనుమానించి, నేను ఓ రాత్రి రెండో ఆటకు వెళ్ళగా చూసి, కిటికీలోంచి నా గదిలోకి దూకి, సీక్రెట్ ట్రాన్స్మీటర్ కోసం వెతుకుతూ రూమంతా చిందర వందర చేసి పడేశాడు. అలా ఉంది బంగార్రాజు మానసిక పరిస్థితి అక్కడికీ చిలక్కి చెప్పినట్లు చెప్పాను - వెధవ పుస్తకాలు చదవద్దు, బ్రెయిన్ ఎఫెక్టిస్తుందని. వింటేగా.

‘నా బావమరిదేవిటి? ఇన్ సైడు ఇన్ఫర్మేషన్ ఇచ్చివ్వడవేమిటి? నాకసలు బావమరిదే లేడు.’

బంగార్రాజు పెదాలు నవ్వుతున్నట్టుగా మెల్లిగా స్లో మోషన్లో విచ్చుకుని, జలుబు

చేసిన గొర్రె దగ్గినట్లు శబ్దాలు వెలువడ్డాయి.

'ఖి.....ఖి..... గ్...ఘ.....ఘ్వా..... నాకు తెల్పు అలా అంటావని. బూర్జువాకి స్నేహం లేదు, బంధుత్వం లేదు, బంగారాజు లేదు, బామ్మర్రి లేదు. వాడికి డబ్బు తప్ప ఇంకెవరూ కనిపించడు.....'

'నిజం గురూ. మా మావగారికి మా ఆవిడ ఏకైకపుత్రిక..'

'ఇంక నువ్వేం చెప్పొద్దు. నేను జాగ్రత్తగా ఇన్నేళ్ళూ స్టాక్ మార్కెట్ లో ఉన్న వాణ్ణి నన్ను సలహా అడగడానికొచ్చి, నీ వెధవ ఆలోచన.... వెధవ సామెత... అదేమిటి?'

'కొడితే ఏనుగు కుంభస్థలం కొట్టాలన్నారు పెద్దలు'

'పెద్దలెవరూ అనలేదు. ఈ వెధవ సామెత నీదే' - బంగారాజు ఓరంకె వేశాడు - 'ఆ వెధవ ఆలోచన నా బుర్రలో ప్రవేశపెట్టావు. ఉన్నదంతా ఒక షేర్లో పెడితే సర్వనాశనమేనని తెలుసు. కానీ, శనిగాడి ప్రభావం పడ్డాకా నా బుర్ర ఎలా పనిచేస్తుంది? పోనీ ఒక్కపారి స్పెక్యులేట్ చేసి చూద్దాం అని గుజరాత్ కోర్ట్ లో దిగాను. నువ్వు కుంభస్థలం కొట్టేశావు. నేను ఏనుగు కాళ్ళ కింద పచ్చడైపోయాను.'

'నువ్వు ఆ రోజు ఫోన్లో....'

ఇంక చాలు అన్నట్లు బంగారాజు చెయ్యి అడ్డం పెట్టి నన్ను వారించి, 'ఇక నువ్వేం చెప్పొద్దు. నేనంటే నీకు ఇంకా కొద్దిగా దయ ఉందా? నేను ఉరికంబం ఎక్కడం నీకు ఇష్టమేనా?' అన్నాడు.

'చ.....చ... అవేం మాటలు గురూ. నీ కోసం ప్రాణాలైనా ఇస్తాను.'

'నీ ప్రాణాలు నీ దగ్గరే ఉంచుకుని నేను నిన్ను మర్డరు చెయ్యక ముందే వెళ్ళి పో' అన్నాడు బంగారాజు కన్నీళ్ళతో - 'నువ్వు నాకు చేసే మహోపకారం ఇదే'

'నీ మూడ్ బావున్నట్లు లేదు. వస్తా.' అన్నాను ఎందుకైనా మంచిదని లేస్తూ

'ఇంకరావద్దు. నేనే స్వీట్లు తీసుకుని వస్తా. నువ్వు శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానంలో ఉన్నప్పుడు

'థాంక్స్'

'థాంక్స్ ఎందుకు? స్వీట్లు నీ కోసం కాదు. నా కోసవే. జెయిల్లో నీ ఎదురుగా కూర్చుని నిన్నూరిస్తూ తినడానికి'

ఇంక అక్కడ ఉండడం క్షేమం కాదని వెంటనే బయటకు నడిచాను. ఇంటికి వెడుతూ మార్కెట్లో కూరలు తీసుకుని స్కూటరు స్టార్టు చెయ్యబోతుంటే, 'గురూగారూ' అంటూ బుట్టాగారు బెల్లా, బ్రేకులూ లేని పాత సైకిలు తోసుకుంటూ పరిగెట్టుకొచ్చారు.

'మీరా? బావున్నారా?'

'నేనే. నా తలకాయలా ఉన్నాను.' రెండు ప్రశ్నలకూ రెండు సమాధానాలు క్లుప్తం గా చెప్పి - 'గుజరాత్ గోర్డ్ - అయిదొందలు, పదో పరకో - ఎంతో కొంతకి సర్దుకు పోదాం. తీసుకుంటారా? - ' పరామర్శలేవీ లేకుండా తిన్నగా బిజినెస్ లోకి దిగిపోయాడు హడావిడిగా.

'అదేమిటి? నాకు అన్నీ అమ్మేశారు కదా! మళ్ళీ ఎక్కణ్ణుంచి పుట్టుకొచ్చాయి

ఇవి?' అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

'రామేశ్వరం వెళ్ళినా శనేశ్వరం తప్పదన్నట్లు ఈ షేరు నన్ను వదలడం లేదు సార్ అన్నాడు బుట్టా దుఃఖంతో.

గుజరాత్ గోల్డ్ పైకి లేవడం మొదలు పెట్టిన తర్వాత బుట్టా గారింట్లో ఇంటిల్లపాదీ మూడురోజులు తిండి తినలేదట. తెలివితక్కువగా అమ్మేశారు, చూడండి, ఎలా పెరుగుతోందో... అని సతాయించడం మొదలు పెట్టిందట వాళ్ళావిడ. ఆ పోరు పడలేక బుట్టాగారు చూసి చూసి, ఊగిసలాడి ఊగిసలాడి, చివరకు ఎనభై రెండుకి ఓ అయిదొందలు తీసుకున్నాడట. ఓ నెల్లో రేటు రెండొందలు దాటకపోతే చెవి తెగ్గోయించుకుంటానన్నాడట బ్రోకరు. అందుకని రేటు పెరిగినప్పుడు తటపటాయించారు బుట్టాగారు. ఈలోగా స్విండ్లర్స్ అమెరికా గుజరాత్ గోల్డ్ లో వాటాలు తీసుకునే ఉద్దేశం తమకి లేనేలేదని స్పష్టం చేస్తూ ప్రకటన ఇచ్చింది. ప్రస్తుతం దాని రేటు పదకొండు. బ్రోకరుగారి చెవి క్షేమంగానే ఉంది కానీ బుట్టాగారి తలెగిరిపోయింది.

'మళ్ళీ బుట్టాలో పడిపోయాను సార్. ఈసారి స్టాక్ మార్కెట్ నుంచి - పేంటూ, షర్టు పోతే పోనీండి - గోచీతో బయట పడితే చాలు, ఆ పైన దేశం అదృష్టం' అన్నాడు తన బాధ్యతేం లేదన్నట్లు - 'నా గొడవకేం గాని మీ బిజినెస్సెలా ఉంది?'

మన స్టాక్ మార్కెట్ విజయాలు చెబుతుంటే, తెరమీద మాధురీ దీక్షిత్ డాన్స్ చూస్తున్నట్లు, అతని మొహం వెలిగి, కథ పూర్తవగానే రక్కున ఆరిపోయింది. కొంచెం సేపు అడగాలా వద్దా అని ఆలోచిస్తున్నట్లు తటపటాయించి, 'మిమ్మల్ని అడగడం బాగోదు. మీరైతే కార్, రైలో, హెలికాప్టర్ కొంటారు. ఈ పైకిలు ఎవడైనా కొంటాడేమో చూడండి. బెల్లు ఫ్రీ....' అన్నాడు జేబులోంచి బెల్లు తీసి టింగు టింగుమనిపించి,

సరే అని, అతన్ని హోటలుకి తీసుకెళ్ళి బిల్లు నేనే చెల్లించి వెళ్ళిపోతుంటే, 'సార్! మీ గురువుగారి పేరు వెండో, బంగారవో ఏదో చెప్పారు. ఆయన్ని దర్శనం చేసుకోవాలి అప్పుడే ఆయన్ని కలుసుంటే ఈ డొక్యు పైకిలేనా మిగిలేదేమో' అన్నాడు కసిగా పైకిల్ని ఓ తాపు తన్ని.

'అతని పేరు బంగారాజు. ఇప్పుడు కొంచెం మానసిక పరిస్థితి - మూడ్ బాగాలేదు'. అన్నాను వివరాలేవీ చెప్పకుండా.

'ఫరవాలేదు సార్! బంగారాజు, ఏంపేరు సార్? పేరులోనే బంగారం ఉంది. ఇంక ఆయన పట్టింది బంగారం కాక ఏమవుతుంది? పేరంటే అలా ఉండాలార్. వారు అనుగ్రహిస్తే ఉపదేశం పొందుతాను. లేకపోతే దూరం నుంచే దర్శనం చేసుకుని తరిస్తాను. వస్తా సార్ అంటూ షేక్ హండివ్వబోతుంటే నా కొత్తవాచీ ఆయన కంట పడింది - 'వాచీ చాలా బావుంది సార్! గోల్డ్ చెయినా?'

'పద్దెనిమిది కేరల్ల బంగారం' అన్నాను వాచీ తీసి అతనికి అందివ్వబోతూ.

బుట్టా రక్కున చెయ్యి వెనక్కు లాక్కున్నాడు - 'మన జాతకం బాగా లేదు సార్. బంగారం ముట్టుకుంటే మట్టయిపోతోంది. మీ చేతినే ఉండనివ్వండి' అంటూ

బంగా రాజు అడ్రస్ తీసుకు వెళ్ళి పోయాడు.

పైకొచ్చిన వాణ్ణి పైకి లేపేస్తుంది లోకం. ఆ తర్వాత నాకు స్టాక్ మార్కెట్ మాంత్రి కుడిగా పెద్ద పేరొచ్చింది. ఎక్కడెక్కడి వాళ్ళు సలహాల కోసం నా దగ్గరకు వస్తారు. నేను ఎర్ర, నీలం పెన్సిలు తీసుకుని, టిక్కులు కొట్టి 'కొనండి, అమ్మండి' అని క్లుప్తంగా సలహాలిస్తాను. లాభం వచ్చిన వాళ్ళు నన్ను ఆకాశానికెత్తేస్తారు. నష్టం వచ్చిన వాళ్ళు నన్ను నిందిస్తారని మీరనుకుంటే పొరపాటే. వాళ్ళు, 'సింహం గారు మాత్రం ఏం చేస్తారు? స్టాక్ మార్కెట్టే అంత' అని ఏడ్చి మళ్ళీ నా దగ్గరకే వస్తారు.

నేనెంత వారించినా వినకుండా స్థానిక ఇన్వెస్టర్స్ క్లబ్ వాళ్ళు నాకు సన్మానం చేశారు. వేదికమీద పెద్దలు రిఫార్మ్, డంకెల్, గాట్ అంటూ ఏదో మాట్లాడారు. నాకు సగం అర్థమైంది. సగం అర్థం కాలేదు. ఆ తర్వాత నేను లేచాను. 'ఏషియా పులి' భారత దేశం లేచింది. గర్జిస్తోంది' అన్నాను. పులి గర్జిస్తుందా, గాండ్రిస్తుందా? ఇల్లాంటప్పుడు బంగారాజు దగ్గరుంటే ఎంత బావుంటుంది? అనుకున్నాను. బంగారాజు చాలా దగ్గర్లోనే పొంచి ఉన్నాడని నాకు తెలియదు.

'పులి గర్జించదు, గాండ్రిస్తుంది. సింహం గర్జిస్తుంది. నా పేరే సింహం. నేను గర్జిస్తాను' అన్నాను. అంతా చప్పట్లు కొట్టారు, అదేదో జోకనుకుని. ఆ తర్వాత నేనేదో నాకు తోచింది మాట్లాడాను. వాళ్ళకి సగం అర్థమైంది, సగం అర్థంకాలేదు. నేనేం మాట్లాడుతున్నానో నాకే తెలియదు. పాపం, వాళ్ళకేం అర్థమవుతుంది? 'మీ స్టాక్ మార్కెట్ విజయ రహస్యం ఏమిటి?' అని నన్ను ప్రశ్నించారు. అందరి కళ్ళలోనూ లక్షలు ఎలా సంపాదించేయాలా అన్న ఆశ. అలీబాబా గుహ తలుపులు తెరవడానికి మంత్రం కావాలి వాళ్ళకి. బంగారాజు సూక్తులు గుర్తుకొచ్చి వాళ్ళకు మంత్రోపదేశం చేశాను- 'తక్కువలో కొనడం, ఎక్కువలో అమ్మడం'. అది అందరికీ తెల్పిందే అయినా, ఏదో కొత్త విశేషం అయి నట్లు చప్పట్లు కొట్టి ఆనందించారు.

సన్మానం, విందు అయిన తర్వాత సభ నిర్వాహకులు నా కారుదాకా వచ్చి నాకు వీడ్కోలు చెబుతుంటే, 'బూర్జువా' అన్న కేక వినిపించి అదిరిపడ్డాను.

ముతక ఖద్దరు లాల్చీ, భుజాన వేలాడే సంచి, పిల్లిగడ్డం - పాత గెటప్ లోకి వచ్చేశాడు బంగారాజు. అతని పక్కన అదే గెటప్ లో యస్సెన్ బుట్టా కూడా ఉన్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ నా కారుకి కొంచెం దూరంలో రోడ్డు పక్కగా నల్ల జండాలు పట్టుకుని నిలబడి ఉన్నారు.

'జిత్తుల మారి నక్క... మేకవన్నె వ్యాఘ్రం...' - బుట్టా నాకేసి నల్లజండా ఊపుతూ అరిచాడు.

నేను కారెక్కి వెళ్ళి పోయేలోగా, చిన్నయసూరిగారు నన్ను తిట్టిన తిట్లన్నీ వల్లించాలి కాని, ఎంత తొందరలో ఉన్నా భాషా దోషాల్ని సహించలేడు బంగారాజు.

'మేకవన్నె పులి.... గోముఖవ్యాఘ్రం...' - బుట్టాగారి సమాసదోషాన్ని సరిదిద్దాడు బంగారాజు.

'మేకవన్నె పులి... గోముఖ వ్యాఘ్రం.... పయోముఖ... పయోముఖ...'
'పయోముఖ విషకుంభం.... తేనెపూసిన కత్తి...'

నేను ఎందుకైనా మంచిదని వెంటనే కార్టోకి దూకి స్టార్ట్ చేశాను.

'బూర్జువా..'

'డాన్...డాన్.....'

'వాడి బామ్మరి....'

'డాన్...డాన్'

వాళ్ళిద్దరి నినాదాలు దూరమవుతుండగా కారువేగం అందుకుంది.

(ఇండియా టుడే- అక్టోబరు 6-20 , అక్టోబరు 21 - నవంబరు 5, 1994
సంచికలు)

(1996 సంవత్సరంలో ఉత్తమ కథగా జ్యేష్ఠ లిటరరీ ట్రస్టు ఆవార్డు
అందుకున్న కథ)